

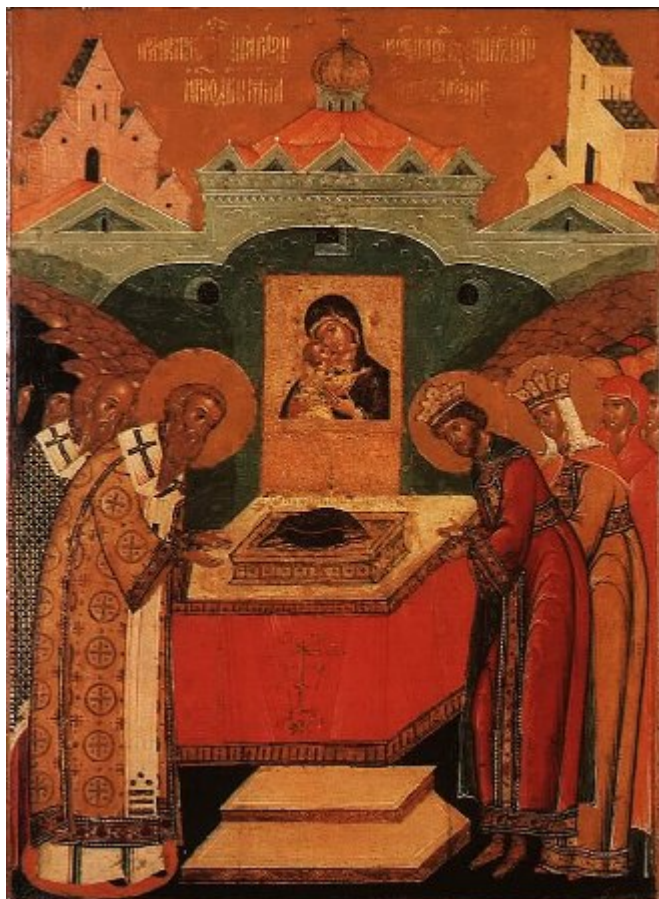
Ἡ Κατάθεση τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου (Ἱερόθεος Βλάχος Μητροπολίτης Ναυπάκτου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ἡ Κατάθεση τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου (Ἱερόθεος Βλάχος Μητροπολίτης Ναυπάκτου)

Σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας, ἀγαπητοί ἀδελφοί, τελεῖ τὴν ἀνάμνηση τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας στὶς Βλαχέρνες. Πρόκειται γιὰ μία ἑορτὴ ἑνὸς γεγονότος πού ἀναφέρεται στὴν Παναγία μας καὶ ἀφορᾷ ἓνα ἔνδυμά της πού εἶναι τὸ «ἐπανωφόριον» της.

Σύμφωνα μέ τόν Συναξαριστή τῆς ἡμέρας, δύο Πατρίκιοι, ὁ Γάλβιος καί ὁ Κάνδιδος, ἐπί τῆς ἐποχῆς τοῦ Βασιλέως Λέοντος τοῦ Μεγάλου, στήν πορεία τους πρός τά Ἱεροσόλυμα γιά νά προσκυνήσουν τούς Ἁγίους Τόπους, ὅταν ἔφθασαν στήν Γαλατία, βρῆκαν μία εὐσεβεστάτη Ἑβραία, πού εἶχε μέσα στήν οἰκία της τήν ἁγία Ἐσθήτα, τό ἐπανωφόριον τῆς Παναγίας. Ἡ γυναίκα αὐτή προσευχόταν μέρα καί νύκτα μιμούμενη τήν προφήτιδα Ἄννα πού βρισκόταν στόν Ναό καί ἀξιώθηκε νά δῆ τόν Χριστό, ὅταν Τόν πῆγε ἐκεῖ ἡ Παναγία τεσσαράκοντα ἡμερῶν.

Οἱ δύο Πατρίκιοι, μετά ἀπό ἕνα τέχνασμα, κατόρθωσαν νά λάβουν τόν πολύτιμον αὐτό θησαυρό καί νά τόν φέρουν στήν Κωνσταντινούπολη, τόν ἐτοποθέτησαν στό κτῆμα τους, πού ὀνομαζόταν Βλαχέρναι, καί ἐκεῖ ἔκτισαν Ναό τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καί Μάρκου. Ἀργότερα ὁ Βασιλεύς Λέων ὁ Μέγας, ὅταν πληροφορήθηκε αὐτό τό γεγονός, ἔκτισε Ναό τῆς Κυρίας Θεοτόκου, στόν ὁποῖο τοποθέτησε τήν θήκη ὅπου ἦταν ἀποθησαυρισμένη ἡ τιμία Ἐσθήτα, τήν ὁποία προσκυνοῦσαν οἱ Χριστιανοί καί ἔβλεπαν διάφορα θαύματα. Ὁ ἱερός ὑμνογράφος ὀνομάζει τήν ἁγίαν Ἐσθήτα «ιεράν περιβολήν, φυλακτήριον ἄσυλον (τῆς Κωνσταντινουπόλεως), δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλοῦτον ἰαμάτων, ποταμόν πεπληρωμένον τῶν χαρισμάτων τοῦ πνεύματος».

Μέ τήν εὐκαιρία τοῦ γεγονότος τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθήτος τῆς

Παναγίας, ή Ἐκκλησία μας ὑπενθυμίζει τό μεγάλο πρόσωπο τῆς Παναγίας, πού ἔγινε ἡ χαρά τῆς οἰκουμένης, γιατί ἦταν ἐκεῖνο τό πρόσωπο διά τοῦ ὁποίου εἰσῆλθε στόν κόσμο ὁ Χριστός πού ἐλευθέρωσε τό ἀνθρώπινο γένος ἀπό τήν ἁμαρτία, τόν διάβολο καί τόν θάνατο. Ὅλα τά τροπάρια τῆς Ἐκκλησίας, ξεκινώντας ἀπό τήν τιμία Ἐσθήτα, ὑμνοῦν τό πρόσωπο τῆς Παναγίας.

Τό ἀπολυτίκιο τῆς ἑορτῆς ἀναφέρεται στήν Παναγία καί μεταξύ τῶν ἄλλων γράφει: «Ἐπί σοὶ γάρ καί φύσις καινοτομεῖται καί χρόνος», δηλαδή στήν Παναγία γίνεται κανούργια καί ἡ φύση καί ὁ χρόνος. Αὐτό σημαίνει ὅτι ἡ φύση καί ὁ χρόνος, πού πολλές φορές βασανίζουν τόν ἄνθρωπο, ἀποκτοῦν ἄλλο νόημα, ὑπερβαίνονται ἐν Χάριτι Θεοῦ. Στήν Παναγία, μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα, διατηρήθηκε ἡ παρθενία της, ἔγινε μητέρα χωρίς νά χάσῃ τήν παρθενία της, καί παραμένει ζωντανή στούς αἰῶνας, ἀφοῦ κατά τήν παράδοση καί αὐτό τό σῶμα της μετέστη πρός τόν οὐρανό.

Ἀλλά στήν σημερινή ἑορτή βλέπουμε ὅτι ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ πού ἀγίασε τό σῶμα τῆς Παναγίας πέρασε καί στά ροῦχα πού φοροῦσε. Πράγματι, κατά τήν ὀρθόδοξη διδασκαλία, ἡ θεία Χάρις διά τῆς ψυχῆς διαπορθεύεται στό σῶμα καί ἀπό ἐκεῖ προχέεται καί στά ροῦχα καί γενικά στήν ἄλογη φύση. Μέ αὐτόν τόν τρόπο δέν εἴμαστε εἰδωλολάτρες καί κτισματολάτρες, ἀλλά τιμοῦμε τήν ὕλη πού ἔχει τήν ἀγιοποιό ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι οἱ πιστοί, κατά τόν ἱερόν ὑμνογράφο, κατασπάζονται μέ πίστη τήν ἁγία Ἐσθήτα τῆς Παναγίας καί λαμβάνουν τήν Χάρις τοῦ Θεοῦ πού ἐνοικεῖ σέ αὐτήν.

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς σημερινῆς ἑορτῆς θά πρέπη νά προσευχηθοῦμε νά μᾶς βάλῃ ἡ Παναγία μας κάτω ἀπό τήν ἁγία της Ἐσθήτα, τό ἁγιασμένο ἐπανωφόριό της, καί νά μᾶς προστατεύῃ ἀπό κάθε κακό.

Πηγή: agiazoni.gr